

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIO
Y
REDACCIO
LLIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20.
BARCELONA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

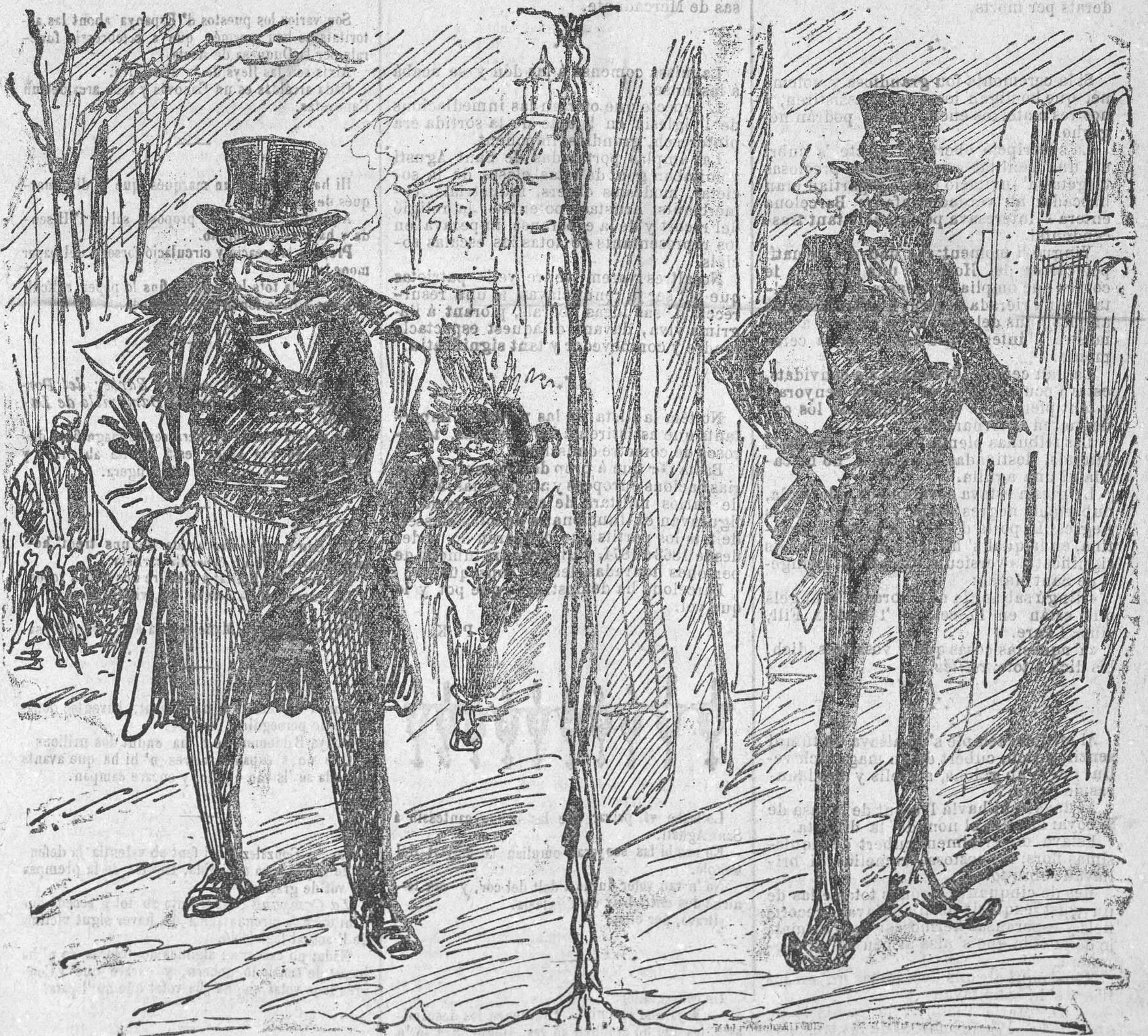
PREU DE SUSCRIPCIO

FORA DE BARCELONA

Espanya trimestre.	8	»
Antillas (Cuba y Pto. Rico).	16	»
Estranger	18	»

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

AQUET MES, LA CUESTIÓ ES DE GALLS.

Ab galls.....

¡Sense galls!

LOS FUNERALS

DE DONYA MARIA VICTORIA.

Lo dia 3 de Desembre serà pels liberals de Barcelona una festa memorable, com en sentit invers ho es pels republicans francesos que foren ametrallats per Napoleón III.

Dura es la forsa de la dictadura que pesa sobre 'ls enemichs del actual govern, y aquesta dictadura s' erigí prepotent sobre nostras enemistats, sobre nostras divisions, sobre la debilitat dels partits liberals.

Esa hora ja de que l' esperiencia per amarga que haja sigut, fes lo miracle de unir a tots los separats, de unirlos en un lloch sant, respectable, sagrat, ahont no pot entrarhi la furia del poder ni l' apassionament dels governants.

La mort de la que fou reyna d' Espanya y no derramá sanch y 's distingí per sas virtuts y abandoná 'l trono espontáneament, reuní al dia dos del actual en lo temple de San Agustí, a tots los liberals de Barcelona, fin are dividits, fins are considerats per morts.

Si la cerimonia fou grandiosa y solemne, que ho digan los que hi assistiren, y nostres mateixos enemichs no podrán negarho.

La suscripció oberta al efecte 's cubrí ab una facilitat pasmosa: las preciosas targetas d' invitació que 's repartian eran buscadas ab verdader afany: Barcelona entera s' interesava per un acte tant transcendental.

Vingué 'l moment: las déu del dematí: pèl carrer del Hospital una rierada de cotxes que omplian la plassa de la Igualtat y una rierada de geüt que omplian las amplas naus del temple vingueren a demostrar l' interès que inspirava la cerimonia.

La nau central, destinada als convidats, estava ocupada meytat per las senyoras, y tant plena, que foren moltíssims los qui degueren entornarse'n.

Las tribunas pleníssimas, y en las naus laterals, destinadas al públich, no hi cabia ni una agulla.

L' iglesia estava severament adornada, cuberta de negres draps y de cortinatjes negres. La porta d' entrada tenia una cortina, en la qual s' hi llegian los següents significatius versículs, extrets del evangelí de Sant March:

«Ningú sab lo dia ni l' hora; ni 'ls ángels que están en lo cel, ni 'l mateix Fill, sinó 'l Pare.

«Y aquestas cosas que á vosaltres dich, las dich á tots: *velléu.*»

Al mitj del temple s' hi alsava un túmul senzill y rich, cubert de un magnífich vellut negre ab galons, sarrells y brodaduras de plata.

Al davant hi havia l' escut de la casa de Saboya: darrera el nom de la difunta.

Estava materialment cubert de riquíssimas flors: las costosas camelias hi brillavan sobre totas.

Mes de cinquanta coronas totas ellas de un gust exquisit testimoniavan recorts fiels y esperansas hermosas: eran l' imatge de la vida que s' alsa al péu de un sepulcre.

Véus' aquí alguns dels lemas qu' en los llasos s' hi ostentavan:

«A D.ª María Victoria, la comissió de exequias»—«Varios obrers de las tres sec-

cions de vapor, á l' amiga dels pobres.»—«Los jutjes municipals de 1871.»—«Gaceta de Barcelona.»—«La Bomba.»—«Recort á la que fou reyna d' Espanya.»—L' *Imprenta*, á la virtud.»—«29 de Setembre de 1868.»—«A la que fou nostra estimada reyna.»—«A María Victoria, Roseta Mayol.»—A D.ª María Victoria, L. S. D.»—C. D. L.»—A la augusta senyora D.ª María Victoria, G. A. de G.»—«Los artistas italianos á D.ª María Victoria.»—«A la virtuosa senyora qu' essent reyna, deixá de serho per sa espontánea voluntat, J. C. de M.» y moltras altras.

La missa de *Paccini* fou la que cantaren los Srs. Tamagno y Cipiani, acompanyats per l' orquesta y cos de coros del Liceo, á més de un coro de noys.

Lo no haver permés l' autoritat eclesiástica que hi cantessin donas, fou causa de que degué renunciar-se á sentir la gran missa de Verdi.

No obstant la de *Paccini* fou interpretada ab gran acert pèls indicats artistas.

En l' acte del ofertori que durá mes de una hora y pèl qual se repartiren 4.500 candelas, s' executaren dos magníficas pesas de Mercadante.

La missa comensá á las déu y se acabá á las dotse.

L' aspecte que oferian las immediacions de l' iglesia en l' acte de la sortida era pintoresch, grandios, imponent.

Las amplas portaladas de Sant Agustí vomitaban gent de totas clases de la societat, modestos obrers, industrials, comerciantes, artistas, potentats: la religió del recort y de la esperansa imperava en los representants de totas las escalas sociales.

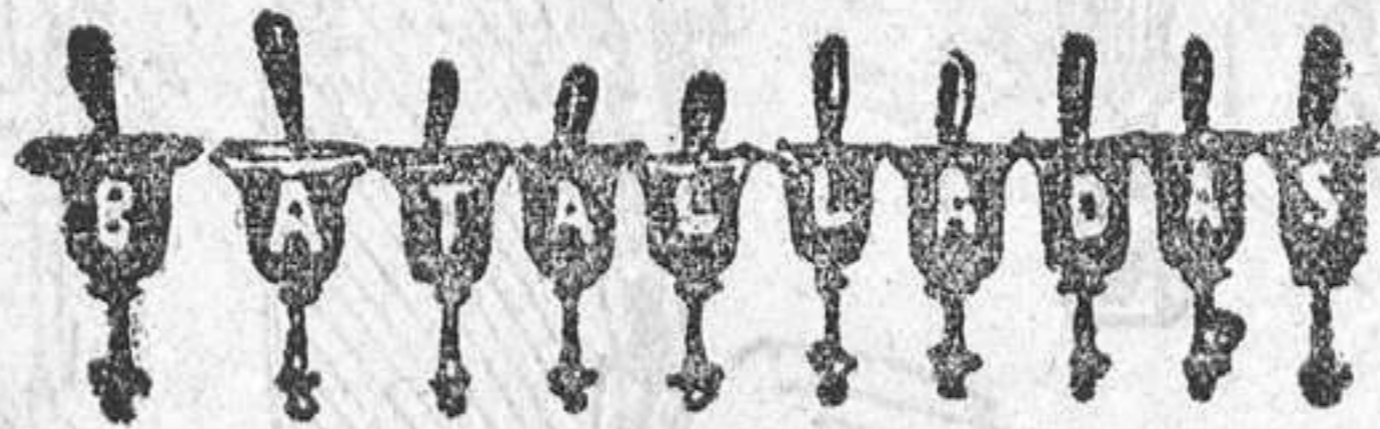
Nosaltres varem veure vells patriotas que pot ser ja renunciavan á una resurrecció de sas ideas liberals, plorant á llágrima viva, davant d' aquest espectacle tendre y conmovedor y tant significatiu.

No fém la llista de las personas importants que assistiren á las exequias, temerosos de cometre omissions.

Basta de que á prop dels cónsuls de varias nacions europeas y americanas, á prop de varios militars de alta graduació, hi figuravan ex-funcionaris de totas classes, de tots los partits que ocuparen lo poder desde 1868 á 1874, y un concurs inmens de personas honradas, leals y conseqüents.

Barcelona ha demostrat lo que pot y lo que vol.

P. K.

Lo bisbe vé privar que las donas cantessin á Sant Agustí.

En cambi las senyoras omplian la meytat del temple.

No 'n van voler dugas á dalt del cor, y van tenirne dos mil á baix de l' iglesia.

¡Bravo, per ellas!

Un conservador:

—¡Vaya una infamia!.. Aquí tenen los descamisats, los que no creuhen ab res, tingui, are se 'n

van á l' iglesia: cá si son una colla d' hipócritas...

Un dels nostres:
—Escolti, senyó Palitroca ¡qué deya vosté quan algunas iglesias estaban convertidas en quartel? ¿Se 'n recorda? ¡Infamia!.. Profanació!.. Descamisats!.. Es á dir lo de sempre: mal si hi aném, mal si no hi aném.

Lo Brusi fá notar que 'l dissapte 'ls cotxes dels morts no varen fer ni un sol viatge al cementiri.

Primera estranyesa: Que 'l Brusi no atribueixi aquesta falta de defuncions, al govern de'n Cánovas del Castillo.

Segona estranyesa: Que haventse celebrat lo dia avants los funerals á Sant Agustí, no 's morts un sol conservador.

Donya Baldomera de primer estava establerta en la plassa de la *Cibada*.

Després vá establirse á la plassa de la *Palla*.

A *palla* y *cibada* mantenía als seus imponents, y eran tant bestias que se la menjavan sense adonarse'n.

Son varios los puestos d' Espanya ahont las autoritats no han permés que 's celebressin funerals per la Duquesa de Aosta.

Aixís son las lleys de la dictadura.

Cada arcaldás es un Canovás y cada arcaldet un Canovetas.

Hi ha á Valencia un marqués que 's diu marqués de Campo.

Aquest marqués s' ha proposat salvar l' Hisenda y ha escrit un folleto.

Proposa la creació y circulació forfosa del paper moneda.

Han fet ja tots los papers, fins lo paper ridícul: sels nos faltava fer lo paper moneda.

Ha sortit la segona part del *Barber del Portal nou* parodia del aplaudit *Barberillo de Lavapiés*.

Lo mateix que la primera revela magníficas disposicions en son autor, está escrita ab gracia y afayta lo que se 'n diu ab má lleugera.

Per Sau corra una partida de uns trent' homes al mando de un cabecilla carlista.

Per are s' ha limitat á cometre uns quans robos. Lo restant si la deixan fer, vindrá de mica en mica.

Veyám si are en Mañé sortirá á la seva defensa.

Donya Baldomera s' ha escapat, haventse donat ordre de perseguirla.

Donya Baldomera se n' ha endut dos milions. Que no s' espanti: altres n' hi ha que avants qu' ella se 'ls ván endur, y encare campan.

Lo Sr. Gonzalez Fiori fent ab valentia la defensa de la premsa oprimida, mereix de la premsa un vot de gracias.

La Campana l' hi tributa ab tot l' accent que l' hi dona la circumstancia de haver sigut víctima de l' actual legislació.

Nada: no cansarse: algunas de frescas se n' ha hagut de sentir lo govern, y encare que 'l Congrés haja votat que nó 'ha votat que nó 'l país?

—Perqué *La Crònica de Catalunya* no va portar corona sobre 'l túbol de D.ª Maria Victoria?

—Perqué ja es morta.

Los habitants de Santander están de desgracia. Un incendi cremá en dita ciutat cinch casas y la autoritat militar los hi prohibeix als funerals per la que fou reina d' Espanya.

De modo que s' han trobat entre l' espasa.... y 'l foch.

Escoltin: si son llaminers, no deixin de passar pel número 44 del carrer de Escudillers, cantonada al carrer del Aglá.

Hi trobaran una confiteria-collado, montada ab tota regla, ben adornada y ben provehida. Allí demanin lo que vulgan.

Desde 'l xocolate que 'ls frares no 'l prenia més bó fins á la pastisseria més delicada y fins á la conserva més exquisida, comprin, tastin é hi tornarán, jo 'ls ho asseguro.

Si no volen comprar res, no hi vajin que 'ls faria denteta.

Los ministros han cambiat los papers.

En una qüestió de guerra en compte de contestá lo ministre del ram, contesta el d' Estat y en una de Governació 'l de Gracia y Justicia.

Estranyém com al preguntar un diputat, 'l senyor Manescal, per l' estat d' la invasió de la llagosta, no li ha contestat lo ministre de la guerra.

Aixo proba, ó que sabende tot ó que tant se val que 's contesti una cosa com l' altre.

VORANIT.

Era un dia.... sí, que ho era: millor dit.... era una nit d' aquelles que 'ns dona gratis tan rebonicas l' istiu, en que 'l mon plarejat resta sens' que ningú 's fassi rich.

Era una nit, com aquelles que un poeta tan bè descriu, y en las que ab parla florida pinta 'l quadro més bonich que may Fortuny ni Rosales en sa fantasia han vist.

Perque no 'u prenguin á broma los ne daré.... dos pessichs.

Era una nit, que podian y podian, perquè sí, assentarse, sens cuidado que 'l sereno 'ls diqués—Xit, son tas dotze, cap á casa au!—en qualsevol padris.

Una nit, que tots cremavam tant de fora com de dins los fanals fins que s' hi veyá.... (Peró també 'ls haig de dir qu' alló de fé economias encar' no s' havia vist).

Una nit que 'anar podian per tot arreu sens' perill y sens' temor de trobarse un municipal de nit.

Ni pedruscalls, ni cap obra sense cap llum per avís hi havia: tot s' igualava millor dit: tot era llis com una mitja pesseta, com l' enrajolat d' un pis.

Cert que llavors no hi havia, (fins ara en lloch may s' ha vist) arcaldes que rasca, rasca, toquessin.... lo violí, ni projectes tant graciosos com los de la Plassa.... ni tan desinteressats com lo de vora 'l carril.

A aixó anyadeixin un aire saludable, pur y fi que refrescava las bolas

que feyan petá els tranquils, y tindrán poch més, poch ménos ab aixó no mirin prim, los dos pessichs que 'ls havia d' aquella nit promés dir.

Velsiaquí dons, que en tal dia, ja hi tornem! vull dí, en tal nit. Pró.... si tant de nit los parlo arivaré á fe 'ls dormir.

Dormir! y qué mes puch dirlos que sigui mes propi, si també la son á mí 'm busca y la ploma 'm cau dels dits.

Vaja... ho diré un' altre dia, dispensin y.... Voranit.

LLORENS LLUS.

ANAGREÓNTICA.

—Nineta, hermosa nina, á qui 'ls poetas fan mes versos que pas peixos se troban dintre 'l mar:

nineta, hermosa nina, la de lo cútis blanch, la de las galdas rojas com las rosas de Maig,

la de las dents petites com las fullas del gram, la de las trenas rossas com lo color del blat,

la de la veu tan dolça com las cançons del au, la de mirada pura tant pura com lo raig del sol, quan il-lumina y alegre nostres camps:

nineta, hermosa nina, que fas tú sospirar als jóvens de la serra, als jóvens de la vall:

¿ahont te dirigeixes ahont, digas, ahont vas que corres y mes corres sense volgue 't parar? ¿qué vols? ¿qué tens? ¿qué 't passa? ¿perqué no vols fer cas dels crits del qui t' adora dels plors de ton aymant?

—La mare fa all-y-oli: m' arribo á buscá un all.

POCA CARN.

En lo carrer de Petritxol:

—Miri fassim un quadret per aquesta targeta.

—Ola!.. «D.ª Maria Victoria...» Vosté es veterano.

—Ay, ay... ab que ho ha conegut? ¿ab la cara?

—Ab la cara y ab la targeta.

Perque compren gan vostés si es inmens lo desitj de que aparesquin units los partits liberals, no tenen de fer mes sino considerar lo sacrifici que varen fer molts de anar á unas exequias religiosas.

Peró nada, al acte del ofertori, vá dir l' idea liberal:

• Que siga confrare, que prenga candela. • Y tots los liberals ne varen pendre.

Hi ha un ditxo que diu:

«Sant Agustí, dos caps al mateix coixí».

¿Quants caps vá haverhi á Sant Agustí 'l dia dos de desembre?

Mes de sis mil: y tots en lo mateix coixí.

Lo dia de l' última recepció, los constitucionals que no havian anat als funerals de D.ª Maria Victoria, diu que van anar á Palacio.

Peró com que no son ministros, ni directores generals, ni res, no tenian cotxe.

Y com que plovia, van arribarhi tots mullats. ¡Infelissos!

—¿Peró ahont déu haver anat á parar aquesta bruixa de D.ª Baldomera? ¿No diu que s' ha donat ordre de que l' agafin allá ahont la trobin?

—Desenganyis, no s' hi treuqui 'l cap. Dos millions son dugas alas, y ab alas aixís se vola molt.

Ab la proposició de 'n Puig y Llagostera á la mà jo m' empenyo á fusellar á qualsevol sastre.

Efectivament: ¿quin sastre hi ha al mon que un dia no haja vingut á cobral'shi un compte, dihent:—Ja veurá á mf' m corre 'l lloguer y 'm corra la contribució... y la contribució ja sab qu' es molt pujada?...

Aixó son censuras al govern, y la censura es una conspiració indirecta.

Per lo tant, ¡cop d' estisoras y coll á terra!

Voldriam que l' actual govern posés una caixa de imposicions per l' istil de la de D.ª Baldomera.

Y voldriam que 'ls ministros fessin com aquesta que fugissen aviat al estranger y aixís no tornarian may mes á Espanya.

Lo que es per la mèva part, hasta 'm deixaria estafá algun quarto ab tal de que hu fessin.

Llegeixo en un periódich:

«Lo gobernador de la mitra de la Seo de Urgell ha negat las llicencias per predicar, confessar y celebrar als capellans de regiment.»

S' enten: als capellans de regiment del exercit. No als que servian ab los carlins que aquets ray, ja tenen totas las llicencias.

Lo dia que vá desapareixe donya Baldomera, era 'l dia de Santa Bárbara.

Per xó deyan los llanuts que en un moment quedavan esquilats:

—¡Quina barbaritat!

Donya Baldomera havia promés als imponents que per Nadal daria un gall á cada un.

Ab doble motiu, podrán are exclamar:

—Aquesta malehida se 'ns n' ha dut los galls.

Aquest any per Nadal no hi haurá missa del gall.

Lo gall aquest any se l' han menjat los conservadors.

Los periodistas de Madrid varen celebrar un banquet.

Al banquet vá assistiri en Canonje, 'l qual vá fer varios jochs de mans, que foren molt aplaudits.

¡Ab, Sr. Canonje, Si arriba á escamotejar la lley de imprenta ¡quin triunfo no se l' hi esperava.

Y si escamoteja al ministeri que l' ha feta, llavors si que no l' hi dich res!

Durant l' ofertori, 'l dia dels funerals, los senyors van anar á depositar las candelas al altar ma-

En quan á las señoras los capellans varen passar á recullir-los.

En quó dimontri l'ocuparé, porque no's dongui á menos de aceptar la mèva hospitalitat?

Per mes números que hi prés may la grossa he pogut treure, y á fé dida podéu creure que m' han costat molts dinés.

Com es qu' en los banchs de la presidencia, l dia dels funerals no hi havia ningú?

Entre varios pajessos d' un poble de l' alta montanya, hi havia la següent conversa:

A un senyó molt ben posat trobá un misero pavana, dihentli: Tindrà la bondat de socorre á un atacat?...

Un municipal se miraba com dos bastaixos s' insultaban, y s' anaban á rompre l' ánima.

Fá pochos dias que la senyora María havia dit al matalassé que passés á sa casa per refer un matalás.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han remés zaradas y endavinallas dignas d' insertarse als ciutadans, Embolica tronas, Dos Kriks Kraks, Ralip, Xiquet de Valls, Un saltimbanquis, Smoh, T. Jordá, Gorigori y Dos amichs de n Lagartijo.

CANTARELLAS.

Los amichs que tens Dolores paperera diuhen qu' ets, y no u' dupto ni unamica, porque fás tots los papers.

Per més que de fret me peli may me veurás portarcapa, porque á mí la capa ,noya, may m' ha agradat aguantarla.

Quan ne miro tas dentetas m' encanta molt sa blancórl.. Si en Baus las arriba á veure prou las dú á l' exposició.

Si la musa m' inspirava per ferne una cantarella, sempre un consonant buscava, que pagués acabá ab ella.

Preguntava un pare al cèu fill: Qué vols ser? Vull ser lo qui fá 'l calendari.

Dos estavan disputant, quan un d' ells digué: Vosté viu ab un error.

Un fondista filántropo mantenia á casa seva un pintor tronat.

QUENTET.

(Imitació del Solfeo)

Un cert gitano de Reus tenia un burro pacient, era, en fi, un contribuyent complert, del cap fins als peus.

Y are á mí, ab motiu d' aixó se m' ocorreix preguntar: que no 'ns podriam baixar algo la contribució?

EPIGRAMAS

Vas al Liceo Pasqual? Si que hi vaig, y tu Ruaix? També.

En un silló? No tal; á mí m' agrada anar á dalt per veure lo poble baix.

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- 1. PROBLEMA ARITMÉTICH: Tenia relacions desde 'l dia 4. 2. PREGUNTA 1ª: En que 's pela. 3. ID. 2ª: En que 's maca.

XARADA

Tens prima y segona bona? Com segona. Segueix 'l meu lu y tercera.